

התחביב המוזר של רועי

סיפור מאת: מיכל בן דוד

החמורים שזקוקים לשיקום. הם הולכים לאט, והוא בקצב שלהם. הוא מעודד אותם, מלטף אותם, מדבר אליהם. דנה, שמנהלת את החווה, אומרת שרועי מבין את 'שפת החמורים' ושהם מקשיבים לו כמו שהם לא מקשיבים לאף מטפל אחר.

כמעט אף אחד לא יודע על התחביב של רועי. הוא חושש שהחברים יצחקו עליו.

באחד הימים הגיעה לכיתה תלמידה חדשה, וממש במקרה המורה בחרה להושיב אותה ליד רועי.

"רועי, קרן תשב לידך. אני מבקשת שתעזור לה להכיר את החברים בכיתה ובשיעורים", אמרה המורה.

בהתחלה היה מוזר לרועי לשבת ליד בת, אבל ככל שעברו הימים רועי וקרן הפכו לחברים.

"יש לי משהו לספר לך, אבל אני רוצה שתבטיחי שלא תצחקי עליי", אמר רועי באחד הימים.

"אני מבטיחה!" אמרה קרן מייד.

"יש לי תחביב קצת מוזר, שאין לאף ילד אחר שאני מכיר. בגלל שזה נראה לאנשים מוזר, אני לא מספר על זה בכלל. אני מאוד אוהב חמורים ופעמיים בשבוע הולך להתנדב בחווה שיקומית שנמצאת לא רחוק מכאן", אמר רועי.

קרן שתקה ואחרי כמה שניות אמרה: "זה נשמע לי מאוד מעניין. אם תרצה, אבוא איתך פעם לחווה. אף פעם לא ראיתי חמור מקרוב וגם לא טיפלתי בשום חיה".

רועי שמח מאוד. "אני הולך מחר לחווה. את מוזמנת לבוא איתי", אמר.

ביום המחרת הלכו קרן ורועי לחוות הטיפול בחמורים. כשרועי ראה איך קרן מטפלת בחמורים הוא הבין - התחביב שלו לא מוזר, הוא פשוט מיוחד. ורק אנשים מיוחדים עושים דברים מיוחדים.

רועי אוהב חיות. נכון יותר להגיד שרועי אוהב תיה שכולם חושבים שהיא לא חכמה ומשתמשים בה בעיקר להובלה של ציוד, ואפילו כסוג של עלבון. בניגוד אליהם, רועי חושב שתמור הוא תיה נפלאה.

תיה חכמה, נאמנה, רגישה - קדו שיכולה לשרוד בתנאי שטח שיתר החיות לא מסוגלות לשרוד בהם.

פעמיים בשבוע, בשעות אחר הצהריים, הולך רועי לחווה שבה מטפלים בחמורים. יש שם ילדים שרוכבים על החמורים ולומדים הרבה על החיה. יש שם חמורים שנפצעו וצריכים טיפול ושיקום. רועי מגיע לחווה ועוזר בטיפול בחמורים. הוא מאכיל אותם, נותן להם לשותות, אם צריך עוזר לילדים להתארגן לקראת הרכיבה.

הדבר שרועי אוהב במיוחד הוא לקחת לסיבוב את

